

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 4. april 2008 stillet følgende spørgsmål nr. 12 (L 41), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Udvalget.

J.nr. 6609-0037

Spørgsmål nr. 12:

”Ministeren bedes kommentere udtalelsen fra Institut for Menneskerettigheder, jf. L 41- svar på spørgsmål 9, med særlig henblik på, hvordan svaret fra Institut for Menneskerettigheder harmonerer med ministerens henvisning til og fremhævelse af Instituttet under 1. behandlingen (og i ministerens svar på AMU alm. del - spørgsmål 52), som værende det organ, der overvåger spørgsmålet om ligebehandling pga. køn i Danmark og tager sager op af egen drift? Vil ministeren i forlængelse heraf arbejde for, at Institut for Menneskerettigheder opnår status som specialiseret ligebehandlingsorgan med de øgede kompetencer og resurser, der følger med?”

Endeligt svar:

Indledningsvis vil jeg gerne udrydde en del misforståelser, der synes at være omkring spørgsmålet om oprettelsen af ligebehandlingsnævnet, om specialiserede ligebehandlingsorganer, og om kompetence til at tage sager op af egen drift.

Det foreslåede ligebehandlingsnævn i nærværende lovforslag skal kunne behandle konkrete sager om overtrædelse af den lovgivning, der opregnes i forslaget § 1, stk. 2-5. Ligebehandlingsnævnet skal kunne tilkende godtgørelse til den krænkede part, hvis lovgivningens forbud mod forskelsbehandling er overtrådt.

I forbindelse med oprettelsen af Ligebehandlingsnævnet nedlægges Ligestillingsnævnet, der i dag behandler sager om forskelsbehandling på grund af køn, samt Komitéen for Etnisk Ligebehandling, der i dag behandler klager over forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse. Disse to klageorganers kompetence i forbindelse med klagesagsbehandling er ikke ensartet, idet det alene er Ligestillingsnævnet, der kan træffe afgørelser og tilkende godtgørelser i sager om kønsdiskrimination, hvorimod Klagekomitéen alene kan give udtryk for sin opfattelse af, om der er sket en overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling.

Klagekomitéen kan i modsætning til Ligestillingsnævnet tage enkelt sager op af egen drift. Kompetencen til at tage sager op af egen drift fremgår ikke direkte af lov om etnisk ligebehandling, men fremgår af bemærkningerne til § 10, stk. 2, i lov om etnisk ligebehandling (lov nr. 374 af 28. maj 2003), hvoraf det bl.a. fremgår, at ” Institut for Menneskerettigheder kan tage en sag op til behandling på grundlag af

en klage fra en borger eller på andet grundlag, f.eks. presseomtale.” Klagekomitéen varetager denne opgave på Institutets vegne mht. enkelt sager.

En sådan mulighed for at tage enkelt sager op egen drift foreslås ikke videreført i lov om Ligebehandlingsnævnet. Imidlertid er det vigtigt i den forbindelse at være opmærksom på Institut for Menneskerettigheders oprettelsesgrundlag.

Institut for Menneskerettigheder varetager, som det ligeledes fremgår af punkt 2.1.3. i de almindelige bemærkninger til nærværende lovforslag, de opgaver, der følger af artikel 13 i EU direktiv 2000/43/EF om ligebehandling af alle uanset race og etnisk oprindelse. Artikel 13 pålægger medlemsstaterne at oprette uafhængige organer for fremme af ligebehandling af alle uden forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse. Denne bestemmelse er gennemført i dansk ret ved § 2, stk. 2, i lov om oprettelse af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder.

Nærværende lovforslag medfører ingen ændringer i denne lovmæssigt fastsatte kompetence, og Institutet vil fortsat have det som sin opgave, at:

- fremme ligebehandling af alle uden forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse,
- bistå ofre for forskelsbehandling med at få behandlet deres klager over forskelsbehandling under hensynstagen til ofrenes, foreningernes, organisationernes og andre juridiske personers rettigheder,
- indlede uafhængige undersøgelser af forskelsbehandling, og
- offentliggøre rapporter og fremsætte henstillinger om spørgsmål vedrørende forskelsbehandling.

Spørgsmålet om rækkevidden af Institutets kompetence til fx at indlede uafhængige undersøgelser af forskelsbehandling er ikke nærmere defineret i lov om oprettelse af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder eller i bemærkningerne hertil. Det er min opfattelse, at hjemlen til at indlede uafhængige undersøgelser af forskelsbehandling betyder, at Institut for Menneskerettigheder vil kunne indlede uafhængige undersøgelser af forskelsbehandling, fx mht. generelle sager om ”hvid hjemmehjælp” og danske taxa-chauffører af egen drift – uden at der er tale om enkelt sager. Denne opgave består altså uagtet at Klagekomitéen nedlægges.

Det er min opfattelse, at denne kompetence vil spille godt sammen med Ligebehandlingsnævnet, der kan behandle konkrete sager, hvor en enkelt person mener sig udsat for forskelsbehandling.

Med hensyn til spørgsmålet om Institutets kompetence mht. ligebehandling på grund af køn kan jeg henholde mig til Institutets udlægning af retstilstanden, jf. Institutets udtalelse af 23. marts 2008, der er oversendt til udvalget i forbindelse med svaret på spørgsmål 9. Udtalelsen stemmer efter min opfattelse godt overens med mit svar på AMU alm. del spørgsmål 52, hvori der i øvrigt redegøres for de institutioner mv., der udfører uafhængig forskning mv. på området for kønsdiskrimination.

Jeg vil ikke i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag, der handler om etablering af en fælles administrativ klageadgang i alle sager om diskrimination,

tage stilling til, om Instituttets formelle kompetence bør udvides mht. køn, jf. Instituttets anbefaling i udtalelsen.

Venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen